

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Francisci Svarez Granatensis E Societate Iesv
Doctoris Theologi, Et In Conimbricensi Academia Primarij
at[que] Emeriti olim Professoris Tractatvs Qvinque, Ad
Primam Secvndae D. Thomae**

Suárez, Francisco

Mogvntiae, 1629

1. Vtrùm sint aliquæ dotes in anima beata, & quid, & quot sint.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94065](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94065)

*Desideria
non solliciti
tant beati.*

semper habet hoc desiderium iuxta mensuram diuinæ voluntatis, & subordinatum illi. Vnde fit, vt ex tali desiderio nulla anxietas oriri possit, quia dilatio illius non est inuoluntaria, neque etiam est aliquis timor, quod suo tempore implendum non sit, ex quibus oriri solet, vt desiderium non impletum affligat animam: est ergo ille affectus per modum simplicis affectus habendi tale bonum conuenienti tempore, quod etiam quodammodo censetur præsens in radice, & infalibili spe: quod si quæ videntur esse desideria in beatis de rebus, quæ nunquam fiunt, v. g. de salute amici, qui non saluabitur, illa non sunt absoluta, nec simpliciter efficacia ex parte beatorum, sed solum sunt simplices affectus subordinati diuinæ voluntati, & prouidentie, quam magis cupiunt in omnibus rebus impleri, & ita id, quod iuxta diuinam voluntatem absolutam in huiusmodi rebus fit, est etiam magis conforme voluntati beati. De qua re videri possunt quæ in simili materia dixi tractando de voluntate Christi 3. p. q. 8. disp. 38. vbi multa, quæ dicta sunt de actibus voluntatis Christi, applicari possunt ad voluntatem beatorum.

*IX.
Nec malū
præsens illi
contristat.*

Atque ex his à fortiori sequitur beatos non esse capaces tristitiæ, loquendo ex natura rei, & seclusis miraculis, quia si non possunt carere aliquo bono sibi debito, & proportionato, multo minus possunt habere aliquod malum præsens, quod est proprium obiectum tristitiæ, præsertim quia ex vi visionis beatorum tanto gaudio afficiuntur, & in tanto pretio habent illud bonum, quod possident, vt cætera omnia, quæ illi bono contraria non sunt, quasi pro nihilo ducant. Rursus si aliqua mala interdum commiserunt, iam nullo modo illa considerant vt præsentia, sed abolita, & ideo licet ea odio habeant, non tamen dolent de eis, sed potius gaudent de illis bonis, quæ occasione illorum malorum Deus in eis est operatus. Denique cum in omnibus habeant suam voluntatem conformem diuinæ, & omnia considerent sub ordine diuinæ prouidentie, nihil est, quod eos contristet, sed potius valde delectantur contemplantes diuinam sapientiam, & admirabilem prouidentiam in ipsis etiam malis, quæ in aliis fieri contingunt. Sic igitur est voluntas beatorum in omnibus perfecta.

DISPUTATIO XI.

De dotibus, aureolis, & fructibus anime beate.

In hac disputacione nulla fere noua res explicanda occurrit, quæ ad essentialiam beatitudinem spectet, tamen ad materiam complementum, & intelligendos Theologos, qui de hac re scribunt, oportet explicare quaedam metaphoricæ locutiones, quibus hæc beatitudo animarum sanctarum explicata est, & non nihil etiam addere de accidentali gloria earum.

SECTIO I.

*Utrum sint aliquæ dotes in anima beata:
& quid, & quos sint.*

I. Circa primum supponenda est metaphora huius vocis, *Dos*, quia interdum habet genera-

lem, & absolutam significationem, quomodo quælibet perfectio, & ornamentum viæ dicitur dos eius: sic enim qui pollet ingenio, & c. dici solet ornatus magnis dotibus, interdum vero sumitur hæc vox ex speciali metaphora matrimonij, id enim quod datur sponsæ in matrimonio ad sustentanda illius onera, solet dotis nomine appellari, & hinc translata est metaphora ad animam beatam, vt D. Thom. in 4. d. 49. artic. 1. & ibi ceteri Theologi, & habet fundamentum in scriptura sacra, nam vnio anime cum Deo per charitatem, & iustitiam desponsatio dicitur, 1. Cor. 11. Respondendum vos vni viro virginem castam exhibere Christo, & Ephes. 5. Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo, & Ecclesia: & idem dici potest de quacumque anima sancta hoc autem spirituale matrimonium in statu viæ, quantum est ex vi eius, non est omnino indissolubile, in patria vero fit omnino irreuocabile, & tunc proprie traducitur sponsa in domum sponsi. Et ideo Theologi hanc metaphoram profectantes addiderunt, tunc specialiter dotari, & ornari vel à Deo, vt à patre: vel à Christo, vt ab sponso, nõ ad sustentanda onera illius matrimonij, quæ nulla sunt, sed vt condigne fruantur illo statu, de quo Apocal. 21. dicitur. *Vidi ciuitatem sanctam Hierusalem nouam sicut sponsam ornata viro suo.*

*Quid in præ
senti signi-
ficet Dos.*

Ex hac vocis explicatione facile intelligitur primo, dari dotes in animabus beatis quando dantur illis perfectiones, & dona illi statui, ac sponsationi spirituali accommodata. Solum est quod possit inquiri, quia sequitur etiam in anima Christi, & Angelis ponendas esse dotes, quod Theologi non admittunt. Respondetur, quoad rem significatam non esse dubium quin tota illa perfectio, quæ in puris hominibus vocatur dos, fit in Christo, & Angelis: metaphora autem dotis non ita proprie illis accommodatur, vt Diu. Thom. docet citato loco art. 3. & 4. quia si in Christo consideretur vnio naturarum, nõ habet proprie rationem desponsationis, quæ solet esse inter personas distinctas, & eiusdem nature specificæ: si vero consideretur vnio inter Verbum, & humanitatem, est etiam alterius ordinis, & non est etiam ibi similitudo in natura, atque eadem ratione non dicuntur Angeli proprie desponsari Deo vt Deo, neque Christo vt homini, quia non sunt eiusdem nature, & propter ea cessat metaphora dotis, et si facile etiam extendi possit, quia etiam anima interdum dicitur desponsari Deo, vt Deus est, quatenus qui adheret Deo, vnus spiritus fit cum eo, & hoc modo conuenit Angelis, & suo modo anime Christi.

Colligitur secundo quid sint istæ dotes, sunt enim illæ perfectiones, quibus anima ornatur, vt vnatur Deo: solet autem à Theologis inquiri an sit habitus vel actus: quod sint habitus, docet D. Thom. d. dict. 49. q. 4. art. 2. & art. 5. q. 2. & sequitur ibi Rich. art. 3. q. 7. Palud. q. 8. art. 3. & alij: est que satis probabile si consideremus metaphoram: nam dos non significat vsum aliquem, sed facultatem ad vtendum: ergo in anima beata dos non significat operationem, quæ est per modum vsum, sed dispositionem, vel facultatem, quæ datur ad bonum vsum: sicut etiam in corporibus gloriosis dicuntur futuræ dotes, quæ non sunt operationes, sed qualitates, vel facultates, quibus corpus illud est aptum ad operationem, vel in se est recte dispositum.

Alii volunt esse operationes, quod sentit Bonauent. d. 49. art. 1. q. 5. & Soto quest. 4. art. 3. Rationes eius non sunt magni momenti, nam in eo, quod assumit, lumen gloriæ non posse vocari dotem, petit principium, & aperte est contra D. Thom.

*III.
Consecra-
rium ex do-
ta explica-
tione, quan-
do dantur
dotes.
In anima
Christi &
Angelis cur
non sint do-
tes proprie.*

*III.
Consecra-
rium de quid-
itate do-
tium.
Dotem esse
habitu pro-
babile est.*

